

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminca întâi după Rusalii, a Tuturor Sfinților și pomenirea Nașterii Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu

Pace peste cetatea cuvântului Meu și peste cei ce slujesc în ea lângă Mine, și peste cei ce au învățat prin credință ce este jertfa plăcută lui Dumnezeu și, stând ei întru umilința duhului, au putere de la Dumnezeu să se poarte ca fii ai lui Dumnezeu și să sprijinească din părți mersul și lucrarea cuvântului Meu peste pământ!

Și iarăși, pace vouă, fiilor! Cu cetele de sfinți serbez cu voi, aici, duminica tuturor sfinților, întâia duminică după praznicul Pogorării Sfântului Duh, așa cum au hotărât și au așezat părinții cei sfinți ai bisericii Mele, iar cei din cer au primit această iubire și s-au așezat bisericește să împlinească așa, căci în cer nu e ca pe pământ, e ascultare, e ordine sfântă în cer între ei și cei de pe pământ legați cu cei din cer prin credință și iubire, prin dor dintr-o parte în alta, o, fiilor.

Acum, după datina cea pentru serbare creștinească pentru sfinții cei mari, avem în cer, și pe pământ la voi, zi de pomenire și de serbare între sfinți a trâmbiței Mele Verginica, uce-niță prin care Eu, Domnul, Mi-am făcut calea de coborâre a cuvântului Meu pe pământ ca să împlinesc Scriptura aceasta, să vin cu oștirile cerești și să Mă fac cuvânt peste un popor credincios venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, și apoi să îndrept spre fiii oamenilor mersul Meu de la cer la pământ, căci este scris că mai înainte de sfârșitul a tot răul și vrăjmașul și de plata cea pentru fapte, mai înainte de toate acestea se va vesti de la margini la margini Cuvântul lui Dumnezeu, Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani și trezirea acum pentru ea a Evangheliei Mele de acum, și cu care Îmi pregătesc un popor care să Mă întâmpine când vin cuvânt pe pământ, când iarăși grăiesc ca și acum două mii de ani și chem la pocăința de faptele cele rele pe toți oamenii ca să-i pot pe cât mai mulți ocroti de plata faptelor lor, o, că vine plata pentru fapte, vine, că este scris să vină, și de aceea aduc rugă înaintea oamenilor și-i chem spre căință, spre lepădare de sine, și numai apoi spre iubire neîmpiedicată între om și Mine, o, că numai Dumnezeu va rămâne, și cu El cei ce s-au deprins din plin cu iubirea cea pentru El, iubirea cea întreagă, fără să-și mai oprească sieși omul, ci toată pentru Mine, ca să fiu doar Eu tot ce este omul, și numai așa să-l pot scăpa pe om de despărțirea lui de Dumnezeu, atât de mare această despărțire, atât de multă și de lungă, o, fiilor.

Grăiesc cu voi, măi fiilor. O, are și omul nevoie de grăire între el și semenii lui și-i face bine aceasta. Eu și mai mult am de lucrat aceasta între Mine și om, dar și omul are datoria să caute grăirea cu Dumnezeu, ca să vadă Domnul că are omul de Tată pe Dumnezeu pe pământ.

Iată, grăim, fiilor, căci lucrarea și numele Meu Mă așează să grăiesc, căci Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul prin care Tatăl Meu a zidit lumea, văzutele și nevăzutele, și iarăși zidește Tatăl prin Fiul ca la început, că este scrisă înnoirea, și trebuie împlinită această Scriptură. Grăiesc deslușit despre cele prin Scripturi vestite pentru împlinire, ca nu cumva să mai fie vreo gură să spună că este vreun întuneric, vreun neadevăr în cuvântul gurii Mele acum. Și iată, fiilor, am zidit cu Tatăl lucrarea cuvântului Meu din vremea aceasta a Mea cu voi, și am zidit cu voi o cetate de piatră și acesta este locul în care Eu, Domnul, vin și-Mi fac casă cu Tatăl și pun cina pe masă cu voi, iar voi Ne primiți, fiilor, și Noi Ne arătăm și vă arătăm vouă voia și lucrarea lui Dumnezeu și ducem de la margini la margini Evanghelia cea veșnică, precum este scris să se împlinească mai înainte de slava cea mare a zilei Mele

de biruință asupra lui satana, care trebuie pus jos odată cu așezarea împărăției cerurilor pe pământ fără de vrăjmași pe el, ci numai viața cea veșnică pe el, o, fiilor.

Iată cetele de sfinți așezate cu măreție la masa cea de azi a sărbătorii trâmbiței Mele Verginica! Și hai, trâmbița Mea, hai să punem pe masă, și binecuvântare punem mai întâi, și apoi hrana cea cerească, și apoi învățătura cea din ea peste fiii lui Dumnezeu, peste cei ce iubesc pe Domnul cu viața lor, cu credința și cu dragostea lor.

— *Mai întâi, Doamne Dumnezeul meu, Păstorul meu și al poporului cel păstorit din cer, voiesc să se știe de ce m-ai ales Tu pe mine de trâmbiță a cuvântului Tău. O, Doamne, am avut duhul umilit, l-am avut zdrobit prin umilință, iar Tu nu disprețuiești inima cea umilită și îndurerată, ci o miluiești și-i dai mângâierea Ta și o așezi spre facerea cea de la Tine, Doamne.*

Prin toată sarcina durerilor mele eu Ți-am fost Ție de folos, Doamne, căci Tu Te apropii de cei mâhniți și îndurerați pentru că-Ți sunt Ție de folos. Tu știi de ce trimiți dureri, Tu ai știut dinainte de ce mi-ai dat dureri să port, iar eu am primit putere de la Tine să înțeleg că mă alegi pentru Tine, o, și nu m-am răzbunat pentru dureri, și acum tot fiul creștin să audă ce grăiesc eu poporului Tău în ziua de serbare a nașterii mele între oameni, în duminica tuturor sfinților Tăi, o, Doamne.

O, fiule, fiule creștin, învață-te cu duhul umilit să fii și să stai, că altfel nu se poate apropia de tine facerea omului tău cel nou, om după Hristos, și care să moștenească împărăția cerurilor pe pământ și în cer, să nu rămână afară din împărăție nici pe pământ, nici în cer.

O, să nu fii plin de tine, de încredere în tine, fiule creștin, că dacă stai și te arăți așa, o, nu poate să se apropie de tine cel ce te știe de la Dumnezeu ca să te poată lucra pentru veșnicia ta cu Dumnezeu, căci trebuie să te așeze cineva ca să fii așezat, iar lucrarea aceasta se face prin frângerea voii tale, pe care trebuie s-o dorești ca s-o ai și ca să-ți fie cerută și ca să fii gata să te lepezi de tot ceea ce vrei tu, ca să poată apoi doar Dumnezeu peste tine și pentru tine să vrea, nu și tu și El, nu și El și tu, că tu ești mic, și nu ești cât Dumnezeu, fiule, dar nu uita aceasta, că iată, uiți mereu. Apoi, cel care primește îndreptare pentru statura lui, acela se îndreaptă, nu mai rămâne un om greșit pe mai departe, ci se ridică și primește și crede și se așează fără de zăbavă spre îndreptare, și face aceasta fără să se nemulțumească, fără, fiilor, căci omul este păcătos și merită umilire multă și mereu pentru ispășirea greșalelor lui, și îi trebuie vindecare mereu, vindecare de semeție, păcatul cel urât de tot în fața Domnului, urât ca și omul care se crede în stare să se înalțe spre căderea lui apoi, săracul.

O, fiule care stai la învățat dragostea de Dumnezeu, dacă vrei dragoste din jur, o, învață ca să știi bine ce lucrare are dragostea și din partea ta. O, nu cel care dă să îți arate că te iubește, că-ți cântă în voie, nu acela te iubește și nu acela de care-ți place ție, ci acela care te învață ce face iubirea, ce lucrare are ea, căci ea este facerea omului după chipul și asemănarea lui Dumnezeu prin făcător de om nou.

Cel ce a învățat bine să asculte de Dumnezeu, doar acela știe și poate să asculte de cel cu care stă de mână spre Dumnezeu, iar cine nu are o mână de care să se țină spre Domnul, o, acela este cel ce n-a învățat să asculte de Dumnezeu și n-a învățat calea spre Dumnezeu, calea cu Dumnezeu, iar dacă nu ascuți de Dumnezeu, o, nici de tine nu ascultă nimeni, și-ți lipsește pacea.

O, îți trebuie o pace lăuntrică sănătoasă, fiule, iar cea mai bună este pacea împărțită de Domnul când El vă spune „Pace vouă!”, iar dacă ea nu se lipește ca să iei din ea când îți dă Domnul, o, de unde să ai sănătate, liniște, iubire, suflet frumos? Iată, iubirea este pacea, dovada păcii sufletului tău, iar unde nu este pace lipsește iubirea și nădejdea, o, și nici cre-

dința nu are putere și lucrare cu folos, căci ea nu amână nimic pe altă dată, ci poate numai atunci când ea este.

O, e bine să fie sărac omul, e bine să n-aibă nimic, e mai bine așa, e mult mai bine, că dacă are, dă să-l dea lui Dumnezeu ca să-și câștige trecere, ci mai bine este să se dea omul pe el însuși întreg locaș Domnului, inimă curată și plină de dragoste de Dumnezeu și de duh de fiu supus, și iată, nu știi cum este venirea la Domnul. Așadar, nu e de joacă, o, nu, căci Anania și Safira au dat și ei să vină la Domnul și n-au știut cum se vine, iar fățărnicia lor le-a adus pierzarea, ca și lui Simon, cel care a voit și el pe Duhul Sfânt pe bani, de parcă Domnul ar avea ceva de vânzare omului ca să-L vrea omul pe Dumnezeu. O, mai bine dă-te tu lui Dumnezeu, fiu creștin, că una este să ai bani, și altceva este să cauți să ai, căci cei ce au bani nu pun preț pe ei, iar cei ce caută să aibă bani sunt iubitori de păcatul iubirii de bani, și nu pot ei fi curați cu Dumnezeu și-și fac loruși rău și primejdie, și iată, trebuie cu învățător venirea la Domnul.

Stau într-o casă mai mulți din aceeași familie și toți au banii lor și își ascund unii de alții banii lor și stări și fapte, obiceiuri și plăceri, și fiecare cu ale lor, cu banii lor, cu apucăturile lor, o, dar nu așa este între cei de pe cale cu Domnul, că nu așa a arătat Domnul în turmușoara Lui cea de atunci, și apoi în biserica cea de la începutul ei, și tot o iubire, o pâine toți erau. O, dar este iubirea lui Hristos? O lucrează pe ea frații? Ajunge ea la Domnul?

O, ce multe ar fi să știe și apoi să învețe și să lucreze înaintea Domnului cei ce vor cu mântuirea și cu nepăcătuirea pe cale! O, ce multe, ce multe ar mai fi de așezat și de înfrumusețat în viața cea frățască, viața cu Dumnezeu, fiilor!

Mă uit cu Domnul peste tot pe unde sunt cei ce dau să poată pe calea cea sfântă cu viața lor, cu mers frățesc pe cale, o, și mă uit amănunțit, și peste tot trebuie frângerea voii, și apoi viață cu Domnul. Păcatul cel din față, cel din care se desprind toate celelalte schiopătăți ale creștinului, acest păcat, trufia, îl face pe creștin să se dea mai mare ca Dumnezeu peste el. O, ești mic, fiule creștin, dar te crezi în stare să-L ții pe Dumnezeu neputincios în tine și pentru tine. Nu este nici rugă spre cer să te ridice pentru ca să poți cu voia Domnului, că dacă ruga ajunge la Domnul, iar tu nu vrei ca Dumnezeu, lucrează apoi strigarea cea pentru tine la cer și poți suferi pentru nepăsarea ta, și iată, cum să facă Domnul cu tine? Știu aceasta și cei rugători pentru popor, știu aceștia cum să se roage sau nu pentru tine, o, și ce bine ar fi să ceri tu la Domnul, să ceri tu să poți ce vrea Domnul, să ceri cu umilință, fiule, căci duhul umilit stă neputincios înaintea Domnului și nu-l zdrobește Domnul mai mult, numai să ai tu nădejdea cea prin care să poți, căci trebuie o nădejde prin care să-ți biruiști firea, să alungi tristețea și pornirea de sine, dar mai mare ca această nădejde este să știi ce vrei, să vrei să știi aceasta, să știi ce nădăjduiești, ce crezi, în ce crezi, de ce crezi, ce aștepti apoi, o, că altfel nu știi ce să faci cu adevărat cu nădejdea ta, cu mintea ta, iar vremea trece și se duce și rămâi cu faptele tale înaintea Domnului și-ți trebuie izbândă, fiule. Aud pe mulți: „Cred, și prin credință mă păzesc să cred și să fiu”. Da, prin credință, dar ce prin credință? Trebuie să știi de ce crezi, în ce crezi, iar dacă nu știi, o, nici credința nu știi s-o folosești spre izbăvirea ta.

O, ce frumoasă orânduială a adus Domnul pentru acest popor credincios venirii Lui cuvânt pe pământ: mâncare curată, sfântă, port creștinesc tot timpul, duh de rugăciune cu rânduială călugărească, viețuire frățască întru sfințenie ca și primii creștini, lucru pentru Hristos și pentru Evanghelia Lui peste pământ, toate prin credință în cuvântul lui Dumnezeu, prin care vine nădejdea și dragostea, și toate pentru întâmpinarea Domnului, o, că vine Domnul curând, curând, și e gata să vină!

Pe vremea mea cu Domnul și cu poporul purta creștinul barbă când murea cineva drag lui, și ispita pe Domnul întrebând până când să nu-și taie barba, popdoaba bărbătească

lăsată de Domnul pentru chipul cel creștinesc. Mă durea nedragostea lor, Îl durea pe Domnul și pe cei din cer, și spunea Domnul: «Ce vei face, creștine, că acum nu-ți place să porți chipul sfânt, dar când va fi să-l porți, îl vei mai purta, va mai fi să împlinești această taină sfântă, toată numai har?».

Am stat umilită înaintea Domnului pentru neîmplinirea creștinilor, și în toate m-a ajutat duhul umilit, în care stăteam față de Domnul și față de popor. Striga Domnul îndurerat și îngrijorat: «Ieșiți din blocuri, copiii Mei, ieșiți din lume, și nu vă temeți că pieriți de foamă sau de lipsuri, că voi de câștigul de care te folosești lucrând lumii cu mâinile tale!».

Iată neîmpliniri ale cuvintelor aduse de Domnul pentru vremea aceasta, pentru care s-a strigat din cer atâta vreme! Am lăsat cartea aceasta pe masa de pomenire a mea în ziua mea de serbare între sfinți ca să mai trezesc mila de Domnul în cei care amână tot mereu dragostea lor de Dumnezeu.

Mi-e milă de toți. De aceea am grăit cu dor și cu duh îndurerat de aducere-aminte, căci Domnul așteaptă după creștini, fiilor din cetate, iar voi dați de știre, o, că nu-i de glumă cu neîmplinirile în care au rămas atâția creștini care știu de la Domnul cuvântul și calcă peste el. Voi însă fiți cuminiți și stați sub cuvântul Domnului, că voi nu aveți ocrotitori pe pământ, și sunteți mici, fiilor, iar poporul e pretențios și este neascultător de cele pentru izbăvirea lui din mijlocul lumii depărtate cu totul de Dumnezeu cu viața și cu pasul.

O, păstrați-vă frumoșii Domnului, fiilor! Cei ce trag spre voi pentru mersul cel cu veghe, dați-le din Dumnezeu și din puterea dragostei voastre pentru Domnul și pentru ei, spre izbăvirea lor, și totul prin împlinirea cuvântului lui Dumnezeu, o, fiilor! Iar de la cei neîmplinitori și nemulțumiți, o, este de oftat pentru noi și pentru ei.

Tu, Doamne, Ți-ai trezit trâmbița, iar ea a sunat și a așezat duh de trezire peste cei ce știu cuvântul Tău când vine și se face învățător din partea Ta.

Îi mângâi pe toți sfinții, Doamne, pe toți, căci grăirea mea de azi le-a fost un așa de mare alin.

Și acum ai Tu grijă să așezi cartea de azi în carte și să întărești lucrul cuvântului Tău de azi, iar eu mă închin, Doamne, și Îți mulțumesc!

— O, Verginica Mea, avem de suferit durere de duh de la neîmplinirile celor ce aud pe Domnul și nu se aleg cu totul în toată dragostea și în slujba sfințeniei de duh, de suflet și de trup, și mulți sunt slabi cu iubirea și cu împlinirea, și aceasta spre bucuria vrăjmașului satana, pe care l-aș vrea biruit curând, cât mai curând, o, dar nu sunt ajutat de cei pe care i-aș vrea izbăviți de răul care vine și tot vine peste cei răi, iar satana caută și cel mai mic rău să-l scrie și să pedepsească cu el peste tot, o, și caută și la acest popor ca să-l despartă de Dumnezeu prin neîmpliniri ale cuvântului cel de sus venit.

Acum, fiilor, întăriți-vă din duhul învățăturii și rugați pe Dumnezeu pentru dragoste în cei puțini cu dragostea din ei!

Acum, fiilor, vă scriu în cer ascultarea. Ați ridicat înaintea cerului masă de serbare pentru trâmbița Mea Verginica în mijlocul sfinților Mei toți. Las binecuvântare mare peste voi. Iubiți-vă unii pe alții așa cum Eu v-am iubit, întărindu-vă unul altuia mersul cu Domnul, vouă, și celor mai neputincioși, o, că am durere pentru neprimirea celor ce Eu le aduc ca să le îplinească și ei.

Hai acum cu binecuvântare peste voi în tot ce aveți de lucrat pentru lucrarea Mea cu voi, pentru cetate și pentru cei ce vă însoțesc pe voi în mersul Meu cel de azi.

Și acum vă așez în duhul păcii Mele. Pace vouă, fiilor! Pace în sărbători și în zile de lucru! Pace pentru voi și pentru orașul în care vă am pe voi cu cetatea cuvântului Meu!

O, feriți-vă de apăsări, fiilor! Multă, multă pace las peste voi, ca s-o păstrați voi între voi. Țineți-vă aproape cu cei cu care Eu vă țin strânși, o, și Mi-e dor de voi strânși lucrând și bucurând pe Domnul, o, fiilor! Amin, amin, amin.

14/27-06-2021